

כהן, אמנון

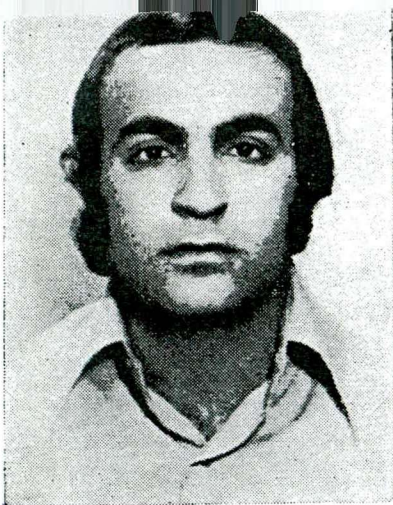
אמנון, בן אסתר ואליהו ז"ל, נולד ביום כ"א באלול תש"ז (6.9.1947) בירושלים, הצעיר בין ששת אחיו וחמש אחיותיו. אמנון נולד בתקופת מצור ומחסור בירושלים וכתינוק היה חולני ואושפז בבית-חולים ואחרי-כך במוסד של ויצ"ו. בן ארבע היה כשהוחזר לבית משפחתו, והוא ילד חולני שהלך בקושי. אך הוא התגבר על חולשתו, יצא בזמן לבית-הספר והצטיין בלימודיו. אף שהיה בן זקונים להוריו וחיבב אחיו ואחיותיו, לא היה מפונק והשתתף ככל יכולתו בהקלת עומס הפרנסה על ההורים. אחרי שסיים את לימודיו בבית הספר "מוריה", למד אמנון בבית-הספר "הימלפרב". הוא היה חבר בתנועת "בית-ר", הדריך בתנועה והיה מאוהדיה של קבוצת הכדורגל "בית-ר" ירושלים. כבר בהיותו תלמיד בבית-הספר התיכון עסק אמנון בכל מיני עבודות כדי לממן את לימודיו. הוא עזר בבית וסעד את הוריו בחוליים.

אמנון גויס לצה"ל בסוף יולי 1965. הוא הוצב לנח"ל וסיים את הטירונות במסגרת החיל. אחרי-כך עבר קורס מ"כים וקורס רגמים והוסמך כמש"ק מרגמות. במלחמת ששת הימים שירת בסיני ובמלחמה זו נפל אחיו זאב. אמנון לא טען ולא התמרמר על שהדבר נודע לו רק מן העיתון. מתוך הכרת המצב באותה שעה, הבין שהדבר היה בלתי נמנע. חודשים אחדים לפני תום שירותו בצה"ל שוחרר אמנון, כיוון שהתקבל ללימודים באוניברסיטה של ירושלים. בתעודת השחרור שלו צוין: "בעל תפיסה מהירה ויכולת ארגון וביצוע טובים. הוא היה חייל למופת". סיום שירותו של אמנון נדחה לתקופה של שלוש שנים, עד לאחר שיסיים את לימודיו לתואר הראשון. אותו זמן היו רוב אחיו ואחיותיו מטופלים במשפחות, ועובדים במקומות מרוחקים ואמנון היה היחיד שנטל על עצמו את הטיפול באביו החולה. לא היה אדם מלבדו, שידע לגשת אל החולה האנוש, להרגיעו, לטפל בו ולדאוג לכל צרכיו; והוא עשה זאת בנאמנות ובאהבה רבה. רבים מאוד בירושליים הכירוהו וחיבבוהו, שכן היה צנוע, חביב וטוב-לב.

את לימודיו באוניברסיטה מימן אמנון בעצמו. הוא למד, עבד וטיפל באביו, ואחרי שלוש שנים זכה בתואר הראשון ב.א. בכלכלה. אחר-כך עמד להמשיך בלימודיו לתואר במינהל עסקים. אחרי שסיים את לימודי התואר הראשון עזרו לו אחיו ואחיותיו לצאת לטיול בחוץ לארץ. הייתה זאת בשבילו חוויה נפלאה; הוא גילה את אוצרות האמנות והארכיטקטורה והוסיפם לתחום עיסוקיו הרבים. נוסף להיותו פעיל בתנועתו, התעניין מאוד גם בפוליטיקה. אך יותר מכל אהב אמנון את ירושלים והיה קשור אליה בכל נימי נפשו. בתום שלוש השנים הוחזר להמשך שירותו בצה"ל, והוצב ביחידה סמוכה לבית, כדי שיוכל להמשיך ולטפל בהוריו החולים. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היה אמנון בשירות מילואים באזור התעלה בסיני. ביום כ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973) הוכרז אמנון כנעדר. הוא לחם במעוז אורקל ג' ובנסותו להתחבר עם חבריו במעוז סמוך, נפגע. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, ארבעה אחים וחמש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב למשפחה השכולה כתב עליו מפקדו: "...אמנון, נמנה עם שורותינו ולחם בגבורה רבה במעוז "אורקל" שעל שפת תעלת סואץ. בתקופת שירותו עמנו מצאנו בו תכונות של אדם ולוחם למופת. אנו, מפקדי היחידה וחייליה, כואבים יחד עמכם. דמותו תשאר תמיד עמנו".

המשפחה תרמה לעילוי נשמתו ספר-תורה, פינה בבית-הספר התיכון שלמד בו וספרייה במעוז בית-ר בירושלים; חניכיו של אמנון, שהתגייסו לנח"ל, קראו את הגרעין שלהם על שמו "גרעין אמנון".

סמל
כהן אמנון ז"ל
בן אליהו ואסתר
נולד בישראל, 1947
נפל במיתחם אורקל
ליד תעלת-סואץ

